

[Margrete Auken]

For en gangs skyld var det helt balsamisk at høre på hr. Maistedes vrisserier. Hr. Maisted er vel den fremfor nogen i denne her debat, der har gjort opmærksom på, at det er en historisk dag i dag. Vi er meget få mennesker herinde, men faktisk er det en sejr af en temmelig omfattende størrelse, vi oplever. Det er enden på 10 års slid. Det har kostet partier spektakler. Det har kostet en masse akademisk arbejde, som hr. Maisted sagde. Det har kostet dyre akademiske mandeår – jeg kan sige, at det endda har kostet noget så kostbart som kvindeår at afstedkomme dette her, så vi kan nærmest kun glæde os over, at vi er kommet i denne situation. Måske er det godt for en sejr, at den næsten ikke bemærkes, for det siger noget om, hvor omfattende den er, at der slet ikke har været spænding omkring spørgsmålet mere. Nu ved vi, hvor det bærer hen.

Det er første gang, socialdemokratiet så klart har tilkendegivet, hvor holdningen er henne, og vi kan nu regne med, at socialdemokratiet indstiller til sin kongres at sige nej til atomkraft. Når jeg regner med, at det er det, der sker, er det jo, fordi det, vi oplevede for et par år siden, var, at socialdemokratiet foreslog alle disse udvalg, hvis mange mand- og kvindeårs arbejdsresultat nu foreligger foran os. Det var socialdemokratiet, der foreslog det, og så vidt jeg kunne fornemme dengang, var det for at undgå det, vi oplevede i SF, nemlig interne spektakler. Så man fandt nogle meget store og meget dyre syltekrukker frem og puttede tingene derned. Man gjorde oven i købet det, at man med stor omhu håndplukkede folk til disse udvalg, som – og nu kommer jeg med en beskyldning, som jeg godt vil stå ved – stort set omfattede tilhængere og erklærede tilhængere, godt udvalgt fra Risø og den omegn, som jo også er Risø, uanset om den kalder sig tilsynet, eller den kalder sig sundhedsstyrelsen, eller hvad den kalder sig. Kun et enkelt sted var man kommet for skade at putte et par sagkyndige ind, som ikke havde bundet sig på forhånd, nemlig fra DGU, og dem ser vi nu at ministeren har haft sit bøvl med siden hen; de kom til at sige ting, som lød anderledes.

Selv om socialdemokratiet havde lavet dette her så omhyggeligt, at man næsten måtte sige, at det her var dømt til at lykkes, ser vi nu, at socialdemokratiet klart erklærer, at dette er utilfredsstillende. Jeg skal ikke håne.

Jeg skal juble og glæde mig over, at det er sket. Jeg ser nødigt socialdemokratiet revne på kryds og tværs, og jeg kan se, at nu kan de marchere ud af denne her sag med en enighed, der måske kan blive lige så flot som den, vi i mange år har haft i SF omkring denne sag. Her har vi altså kun navngivne personer at bukle videre med omkring atomkraften.

Men det er en stor dag, og der er noget, der tyder på, at vi fremover ikke blot kan komme til at spare penge til unødvendige undersøgelser, men måske kan komme i gang med en energiplanlægning af det omfang, af den lødighed og perspektivrighed, som vi har brug for, således at Danmark måske kan blive et foregangsland med hensyn til en energiform, som kan holde ikke bare de næste febrilske 10–15–20 år, men måske helt ind i fremtiden.

Der er grund til at takke først og fremmest OOA for deres store indsats, og der er grund til at ønske os alle sammen, selv hr. Maisted, til lykke med, at vi nu ikke skal tæske videre rundt i dette her.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Jeg må jo takke fru Margrethe Auken for de pæne ord, men jeg synes, de er dårligt placeret, og jeg vil gerne forklare fru Margrethe Auken hvorfor.

Se, at drage en konklusion, før der har været nogle undersøgelser for det første om, hvorledes vi i givet fald kunne opbevare det højradoaktive affald i Danmark, synes jeg er meget svært, og jeg synes også, det er urimeligt. Men hvis en undersøgelse viser, at det i høj grad er usandsynligt, at vi kan opbevare højradoaktivt affald i Danmark med en høj grad af sikkerhed, er der såmænd ikke noget heroisk i, at socialdemokratiet siger, at så er det usikkert at opbevare højradoaktivt affald. Det er jo ganske logisk, at der må være en undersøgelse, som viser de resultater, vi må basere os på.

For det andet må det da være rigtigt, at vi vurderer de 16 steder, der var reserveret her i Danmark efter ønske fra alle dem, der ønskede atomkraftanlæg. Her gjorde miljøministeriet det, at man reserverede 16 pladser og belagde dem med nogle restriktioner. Så er det, at vi bagefter siger, at da man nu har